

Sygn. akt

III AUa 14/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 marca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Roman Skrzypek (spr.) SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **26 marca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **23 października 2012 r.** sygn. akt **IV U 1730/11**

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 14/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 marca 2013r.

Decyzją z dnia 8 września 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił wnioskodawczyni Z. G. prawa do renty

z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS

z dnia 1 września 2011r. stwierdzające, że schorzenia jakie wykryto u wnioskodawczyni nie dają podstaw do uznania jej za niezdolną do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła Z. G. domagając się zmiany powyższej decyzji, poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniosła, że od dłuższego czasu pozostaje w leczeniu specjalistów z zakresu pulmonologii, endokrynologii, neurologii i ginekologii oraz była kilkakrotnie hospitalizowana. Mimo leczenia nie odczuwa poprawy stanu zdrowia, w szczególności nasilające się objawy ze strony tarczycy oraz astmy powodują u niej znaczną duszność wysiłkową i uporczywy kaszel. Ponadto stan po operacji usunięcia macicy i przydatków z powodu raka przedinwazyjnego szyjki macicy oraz dolegliwości bólowe kręgosłupa powodują znaczne ograniczenia ruchowe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując tę samą argumentację, która była podstawą wydania zaskarżonej decyzji.

Po rozpoznaniu odwołania Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie wyrokiem z dnia 23 października 2012r., sygn. akt IV U 1730/11 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał Z. G. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na okres dwóch lat, licząc od daty zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd I instancji ustalił, iż wnioskodawczyni ur. (...) ostatnio wykonywała zawód prasowacza-pakowacza, w dniu 4 lutego 2011r. wystąpiła do organu rentowego o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz orzecznik ZUS w opinii lekarskiej z dnia 8 sierpnia 2011r. rozpoznał u badanej astmę oskrzelową bez upośledzenia wentylacji płuc, a także stan po usunięciu macicy i jajowodów z powodu raka przedinwazyjnego szyjki macicy i uznał, że w obecnym stanie zdrowia Z. G. jest zdolna do pracy.

Wnioskodawczyni zgłosiła sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która w dniu 1 września 2011r., w oparciu o badanie przedmiotowe oraz dostępną dokumentację medyczną stwierdziła, że aktualny stan zdrowia badanej nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zawodowej. W uzasadnieniu podniesiono, że w okresach zaostrzeń tych schorzeń wymagać ona będzie ich leczenia korzystając ze zwolnień lekarskich.

Powyższe orzeczenie skutkowało wydaniem przez organ rentowy w dniu 8 września 2011r., zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji odmawiającej Z. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Celem zweryfikowania stanu zdrowia odwołującej Sąd Okręgowy w Krośnie przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: pulmonologa, diabetologa, neurologa oraz chorób wewnętrznych.

W opinii przeprowadzonej w dniu 29 lutego 2012r. lekarz chorób wewnętrznych specjalista chorób płuc rozpoznał u skarżącej astmę oskrzelową częściowo kontrolowaną, cukrzycę typu II oraz stan po usunięciu macicy z przydatkami. Zdaniem biegłej powyższe schorzenia w szczególności astma oskrzelowa powoduje jej częściową niezdolność do pracy na okres 18 miesięcy od daty złożenia wniosku.

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożył organ rentowy, podkreślając, że astma nie jest powikłana i że nie pojawiły się żadne powikłania narządowe.

Zakład wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii specjalisty z zakresu medycyny pracy celem ustalenia, czy występujące obecnie u wnioskodawczyni naruszenie sprawności organizmu spowodowane obecnym stopniem zaawansowania schorzeń powoduje częściową niezdolność do pracy.

W opinii uzupełniającej biegła pulmonolog podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko stwierdzając raz jeszcze, że wnioskodawczyni jest osobą częściowo niezdolną do pracy, podkreślając przy tym, że wymaga stałego leczenia specjalistycznego. Jej ogólny problem zdrowotny będący wynikiem astmy dodatkowo komplikuje dalsze schorzenia tj. cukrzycę oraz wrzodziejące zapalenie jelita.

W łącznej opinii biegli lekarze sądowi z zakresu diabetologii, neurologii oraz chorób wewnętrznych rozpoznali u wnioskodawczyni: astmę oskrzelową

o ciężkim przebiegu z częstymi nawrotami z koniecznością leczenia szpitalnego, wrzodzące zapalenie jelita grubego, cukrzycę typu III leczoną lekami doustnymi bez powikłań narządowych, niedoczynność tarczycy, rozpoczynające się zwyrodnienie kręgosłupa lędźwiowego bez objawów korzeniowych i ubytkowych i uznali, iż badana jest częściowo niezdolna do pracy fizycznej na okres 2 lat.

Do powyższej opinii, jak i do opinii uzupełniającej biegłej z zakresu pulmonologii zostały zgłoszone przez organ rentowy kolejne zarzuty.

Wnioskodawczyni sprzeciwiła się dopuszczeniu dowodu z dodatkowej opinii biegłego z zakresu medycyny pracy oświadczając, że przeprowadzenie tego dowodu uważa za zbędne, tym bardziej, że w jej sytuacji zdrowotnej nastąpiło dalsze pogorszenie, ponieważ stwierdzono u niej zakażenie prątkiem gruźlicy, co udokumentowała zaświadczeniem lekarskim.

Sąd oddalił powyższy wniosek dowodowy wobec wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy.

Jak podkreślił Sąd Okręgowy - opierając się na opinii w/w biegłych (uznając tym samym dowód ten za w pełni miarodajny, tu przy podkreśleniu fachowości i zupełności opinii) - aktualny stopień zaawansowania schorzeń wnioskodawczyni powoduje częściową okresową niezdolność do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił, iż istniejące u wnioskodawczyni schorzenia powodują jej niezdolność do pracy. W ocenie Sądu I instancji opinie powołanych w sprawie biegłych lekarzy sądowych stały się niezbędne do prawidłowego rozstrzygnięcia i pozwoliły na przyjęcie ostatecznego stanowiska w sprawie.

W konsekwencji został wydany wyrok zmieniający decyzję organu rentowego i przyznający wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, począwszy od daty zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego na okres dwóch lat.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd powołał art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz art. 447¹⁴ § 2 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 23 października 2012r. zaskarżył apelacją pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J..

W apelacji organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych lekarzy pulmonologa, diabetologa, internisty, neurologa oraz specjalisty medycyny pracy, bądź uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zarzucał, że wydanie wyroku nastąpiło w oparciu o wadliwe opinie powołanych w sprawie biegłych lekarzy sądowych, którzy stwierdzili, iż występujące u odwołującej schorzenia czynią ją częściowo niezdolną do pracy .

W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący w szczególności wskazał, że nie godzi się z rozstrzygnięciem Sądu I instancji, a to z uwagi na zgłaszane zastrzeżenia do uzyskanych przez Sąd opinii. Zwrócił też uwagę na okoliczność, że biegli nie uzasadnili dlaczego schorzenia z ich specjalności powodują długotrwałą niezdolność do prac, zaś sam fakt istnienia u wnioskodawczyni schorzeń układu oddechowego oraz jego powikłań, czy innych chorób somatycznych powoduje konieczność pozostawania w stałym leczeniu i rehabilitacji, nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, co następuje:

Wniesiony przez organ rentowy środek odwoławczy nie może wywrzeć pożądanego skutku.

Wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie jest w ocenie tut. Sądu wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy stan zdrowia wnioskodawczynie Z. G. uzasadniał przyjęcie, iż jest ona co najmniej częściowo niezdolna do pracy, czy też jest ona tego rodzaju, że nie powoduje niezdolności do pracy - jak orzekł lekarz orzecznik.

Sąd Okręgowy, poddał kontroli orzeczenie lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, przeprowadzając dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz wyników badania przedmiotowego przyjęli u wnioskodawczynie częściową niezdolność do pracy. W ocenie biegłych stan zdrowia odwołującej w tym schorzenia układu oddechowego w postaci astmy oskrzelowej i to o ciężkim przebiegu nie daje możliwości jej powrotu do dotychczas wykonywanego zawodu prasowacza- pakowacza, który niewątpliwie wymaga dużej sprawności fizycznej, w tym oddechowej.

Należy zauważyć, iż w sprawach o świadczenia rentowe zasadniczym dowodem jest dowód z opinii biegłego lekarza lub zespołu biegłych, mający na celu ustalenie stanu zdrowia osoby odwołującej się pod kątem zasadności przesłanki warunkującej nabycie prawa do renty, jaką jest niezdolność do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, daty powstania tej niezdolności, charakteru niezdolności.

Sąd Apelacyjny chciałby podkreślić prawidłowość przyjętego przez Sąd I instancji ustalenia w zakresie oceny stanu zdrowia Z. G., jako ustalenia nie przekraczającego w żaden sposób granic swobodnej oceny dowodów o jakiej stanowi art. 233 § 1 kpc, mający swe pełne zastosowanie także do oceny dowodu z opinii biegłych, na którym to dowodzie oparł się Sąd Okręgowy w omawianym ustaleniu o występowaniu u odwołującej się częściowej okresowej niezdolności do pracy.

Za przyjęciem bowiem pełnej miarodajności opinii biegłych przemawiała nie tylko fachowość jej autorów, a także zupełność opinii i właściwe uzasadnienie wniosku końcowego (o takich zaś kryteriach oceny tego dowodu stanowią orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1990 r. I PR 148/90 OSP 1991 nr 11-12, poz. 300, z dnia 14 września 1995 r. II URN 31/95 OSNAP 1996 r., nr 7, poz. 103, czy z dnia 7 listopada 2000 r. I CKN 1170/98 - OSNC 2001/4/64).

Sąd II instancji orzeka na podstawie materiału dotychczas zebranego, który może tylko uzupełnić i wykorzystać jako podstawę orzeczenia. Uzupełnienie takie jest jednak możliwe i dopuszczalne tylko wówczas, gdy okoliczności sprawy wskazują na taką potrzebę i to pod warunkiem, że nie zachodzą przeszkody określone w art. 381 k.p.c.

Dlatego też tut. Sąd nie widział potrzeby uzupełnienia postępowania dowodowego o opinię innego zespołu biegłych uznając, iż sporna kwestia została dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowym postępowaniu.

W świetle wyżej naprowadzonych okoliczności zarzuty apelacji uznać należało jedynie za nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji, co do stanu zdrowia wnioskodawczynie i jej częściowej okresowej niezdolności do pracy.

Reasumując Sąd Apelacyjny stwierdził trafność zapadłego przed Sądem Okręgowym Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie orzeczenia.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.